

Gdańsk, 15 lipca 2022 roku

Pan mgr Jacek Nowrocki
Dyrektor I Liceum Ogólnokształcącego
Króla Stanisława Leszczyńskiego
w Jaśle

Szanowny Panie Dyrektore,

W dniu 27 kwietnia 2022 roku mieliśmy okazję odwiedzić I Liceum Ogólnokształcące w Jaśle, im. Stanisława I Leszczyńskiego.

Było to dla nas bardzo wzruszające, ponieważ absolwentem tej Szkoły był płk. Andrzej Marecki.

Wraz z moją Mamą Teresą Ciesielską z domu Marecką byliśmy przez Pana życzliwie przyjęci i oprowadzeni po budynku Szkoły. Dziękujemy za przekazane informacje i opowiedzenie nam historii Liceum. Cenne dla nas było to, dzięki czemu udało się nam odnaleźć na tablicach upamiętniających Wychowanków Gimnazjum i Liceum w Jaśle w kaplicy przy Liceum oraz Pamięci Jaślan Poległych i Pomordowanych w latach II Wojny Światowej w kościele o. Franciszkanów, nazwisko Dziadka.

Płk. Andrzej Marecki był Szefem Oddziału III Operacyjnego w sztabie gen. Władysława Sikorskiego, wraz z którym, a także gen. Tadeuszem Klimeckim, również wychowankiem Liceum w Jaśle, poległ w Katastrofie Gibraltarskiej 4 lipca 1943 roku.

Poniżej załączam Jego życiorys.

ANDRZEJ MARECKI

Urodził się 2 września 1898 w Grybowie jako syn Tadeusza. Służbę wojskową rozpoczął jako ochotnik w cesarskiej i królewskiej armii. Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w 1918 roku wstąpił do Wojska Polskiego i został dowódcą artylerii pociągu pancernego. Za udział w wojnie polsko-bolszewickiej otrzymał krzyż srebrny orderu wojennego Virtuti Militari. Jako ochotnik brał udział w III powstaniu śląskim w 1921 roku, a w 1922 rozpoczął służbę w 7 pułku artylerii ciężkiej w Poznaniu. Z dniem 1 listopada 1924 został przydzielony do Wyższej Szkoły Wojennej w Warszawie, w charakterze słuchacza Kursu Normalnego 1924–1926. 1 grudnia 1924 awansował na kapitana ze starszeństwem z dniem 15 sierpnia 1924 i 131. lokatą w korpusie oficerów artylerii. Z dniem 11 października 1926, po ukończeniu kursu i otrzymaniu dyplomu naukowego oficera Sztabu Generalnego, został przydzielony do Doświadczalnego Centrum Wyszczolenia w Rembertowie.

W Wyższej Szkole Wojennej był asystentem wykładowcy taktyki mjr. Jana Kosiny, w latach 1930–1934 pełnił w WSWoj. służbę jako wykładowca taktyki. 17 grudnia 1931 awansował na majora ze starszeństwem z dniem 1 stycznia 1932 i 19. lokatą w korpusie oficerów artylerii. W latach 1934–1936 służył w 27 pułku artylerii lekkiej we Włodzimierzu Wołyńskim na stanowisku dowódcy dywizjonu. Jesienią 1936 został przeniesiony do Sztabu Głównego i mianowany attaché wojskowym w Sztokholmie z siedzibą w Warszawie.

W kampanii wrześniowej był oficerem Oddziału III Operacyjnego Sztabu Naczelnego Wodza. 18 września 1939 opuścił kraj przez granicę z Rumunią, a następnie przedostał się do Francji i zgłosił do generała Władysława Sikorskiego. W okresie kampanii francuskiej pełnił funkcję oficera łącznikowego przy francuskim Sztabie Generalnym. Po klęsce Francji znalazł się w Londynie i pracował w Sztabie Naczelnego Wodza na stanowisku szefa Oddziału III Operacyjnego. Był również komendantem Wyższej Szkoły Wojennej

w Wielkiej Brytanii i głównym redaktorem (wydawanego w Londynie) czasopisma wojskowego „Bellona”.

Był żonaty z Zofią Marecką z d. Korczyńską (1906–2001), miał syna Jacka (ur. 1930) i córkę Teresę (ur. 1934)

Pułkownik Andrzej Marecki zginął w Gibraltarze 4 lipca 1943 w katastrofie lotniczej.

Samolot Liberator II AL523 spadł do morza o godzinie 23:07, 16 sekund po wystartowaniu.

Ciało pułkownika zostało wyrzucone przez morze i odnalezione trzy dni po katastrofie.

Pochowany na cmentarzu Polskich Lotników w Newark w Anglii.

W grudniu 2010 ramach śledztwa Instytutu Pamięci

Narodowej dokonano ekshumacji poległych w katastrofie w Gibraltarze trzech

oficerów, Tadeusza Klimeckiego, Andrzeja Mareckiego i Józefa Ponikiewskiego, w celu przeprowadzenia badań w Zakładzie Medycyny Sądowej Collegium Medicum Uniwersytetu

Jagiellońskiego w Krakowie. 9 grudnia 2010 r. odbył się ponowny pogrzeb pułkownika

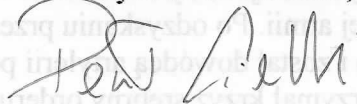
Andrzeja Mareckiego. Spoczął w Kwaterze Żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie (kwatery D20-1-3).

Ordery i odznaczenia:

- Krzyż Srebrny Orderu Wojskowego Virtuti Militari (1922)
- Krzyż Walecznych
- Złoty Krzyż Zasługi (19 marca 1935)
- Medal Pamiątkowy za Wojnę 1918–1921
- Medal Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości
- Krzyż Oficerski Orderu Gwiazdy Rumunii (Rumunia)
- Kawaler 1 klasy Królewskiego Orderu Miecza (Szwecja, przed 1937)

W zał. fotografie Pana Dyrektora i mojej Mamy w budynku oraz przed wejściem głównym Szkoły oraz tablic upamiętniających w kaplicy i kościele.

Z wyrazami szacunku,

Paweł Ciesielski